Gy. Gy. Amit e héten olvastunk az újságból, hogy Ister felmászta őt [illegible] 2/11/18
[illegible] 23/IV/1 [illegible] vissza földre, a szülőházba, ott majd jól [illegible] olvashatták le már hamar. Ő óta mark Alföldről Kerek felebarátunk [illegible]
[illegible]: ha majd vimatérik a földre, ha majd bevonulok az őrök közé az őrtüzek alatt [illegible] jól tett veled az Ister. Fáj a szívem, valahányszor látlam őt az utóbbi időben, [illegible] rideg sivár alakja megtörve, kedves fiúsereje megnőve, szellemi elevensége megcsökkenve, megrokkant szellemes ostos beszéde helyett csak nemes szavai: fokozott kétségbeesésben, pancsolva, de megható, igazán értékes észtel kellett vagy inkább nemes barátai körében, hogy most - koporsója mellett állva - azt a fájdalmasan kevés vigaszt nyújthassam számodra - egykori szobád - hogy nagy jót tett vele az Ister, hogy elrólította körötlötből. Igaz igaz, hogy aki így szerette titeket, oly végtelen nagyságnál nagyobb kitörésén s oly határtalanul önfeláldozó odaadással volt szerencsém, aki az egész életében rendkívüli szellemének minden erejét megfeszítve oly bűvöletben tartotta, oly [illegible] tőrekedett arra egyetlen legnemesebb eréül felé, hogy családját boldogítsa az boldogítsa a családot mindaddig, míg csak elevenen dobog a szíve a megroncsolt testben. Ott boldog a Környeret nagy akkor is, ha kimerülti s elgyötörti a szenvedő. Mert a szeretet nincsen vizeli a gyötrődő testét jólegy ott, ahol tudja, hogy minden egyes gyógyító érintésével/könnyét a szenvedő fájdalmain, akit őrzi az szeretetét s át van hatva az iránta tanúsított szeretettől. Só érezte tudta azt, hogy mennyire szeretőtek ti őt, elfelejtette minden gondját s fájdalmát, ha róletok beszélt; mondjon nyilvánosan boldogságot szavaitok szemei, ha hitvesérőt adott, vagy ha gyermekeit, fiát dicsérhette, apai szíve minte fölösleges üdvösségben úszott, ha gyermekének sikereiről hallott s látta, hogy nemes galyak fakadnak törzsökén. Sőt a törzset letörték az élet viharai, a fájdalmak rótek barázdát vagyok meghalvolt napjait, s beszéde egyik mark örökre leszűrvidva mondják nekünk: »Ha [illegible] boccsánatok el, mert hazudik már az én örökkévaló napja, vimatérek az örökkévalóba, s jól tett már velem az Ister. Vigasztaljatok, nyugodjatok meg az Ur akaratában; éreztetek élő, miatatok fájdalmat, de vélek boldog is volt, pihenni tért, s lemondi tovább, vilmadni éjszen a ti boldogságtokért. Fogadjátok áréül nagy gyászával a kimondhatlo hűségét s imádkozzatok örök nyugalmáért ...

V. v. b. hitvestársak, ki oly rendkívüli kitartással, önfeláldozó hűséggel ápolt téged; v. v. b. szenvedőtársak, kik itt sorsotokat el fájdalmaikat s kik a távolban még nem sejtik, hogy elvesztettük a jó apát; amily örömet te lelted szenvedőtársaidban, úgy fogunk ezentúl még fokozottabban igyekezni, hogy boldogítsuk az anyát s Magyarország értéki örvendezzi fiúnyolét; v. v. b. számos jó barátaitoknak, ki szerettek s gyógyítottak viselkedtek irántad, s akik fájó kegyelettel maradnak az u. a. —

Ujpesten 1902. dec. 16.

Waldapfel Fülöp.

MTA KÖNYVTÁR ÉS INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ver 1/233